

תת"ע 2761/01/20 - סלמאן נסאסרה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2761-01-20 מדינת ישראל נ' סלמאן נסאסרה

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	סלמאן נסאסרה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטור.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד אמנון סאלם הלכה ברורה ביחס לנטלים בהם צריך לעמוד מבקש בבקשה מסוג זה כדי שפסק דין אשר ניתן בהעדרו יבוטל.

בית המשפט העליון אף קבע כי דיון בנוכחות הצדדים בבקשה מסוג זה הוא החריג ולא הכלל.

חובה על המבקש להצביע על סיבה המצדיקה את אי התייצבותו לדיון ולחליפין להראות כי נגרם לו עיוות דין וזאת אגב הצבעה על נימוקים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

בפרשה זו שלח המבקש בקשה מפורטת המבהירה את עמדתו.

המדינה הגיבה בכתב ולא מצאתי הצדקה לקיים דיון בנוכחות הצדדים לאור הבהרת הצדדים את טיעוניהם בפירוט רב

בכתב.

המבקש לא העלה בבקשתו כל נימוק המצדיק את אי התייצבותו לדיון בפני.

שכחת הדיון מאחר ומועד הדיון "רחוק" מתאריך קבלת הזימון אינו נימוק המצדיק היעדרות ממנו.

גם הטענה לפיה המבקש לא היה בעל הרכב ואילו בעל הרכב לא עדכן אותו על איסור השימוש ברכב, אינה טענה המקימה הגנה ביחס לעבירה זו (בית המשפט העליון הבהיר פעם אחר פעם כי המדובר בעבירה מסוג אחריות קפידה לגביה היסוד הנפשי של הנוהג ברכב אינו חלק מיסודות העבירה).

לא מצאתי כי נגרם כל עיוות דין למבקש.

ענישת המבקש תואמת את ענישת המינימום הקבועה בחוק ביחס לעבירה בה הורשע.

אני מחליט לקבל את עמדת המדינה בהתנגדותה לבקשה זו מנימוקיה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז אייר תש"פ, 10 מאי 2020, בהעדר הצדדים.